KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS PRÆSIDENT
DEN 27. MARTS 1979 [1]

Société des Aciéries de Montereau
mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

Sag 31/79 R

I sag 31/79 R

SOCIÉTÉ DES ACIÉRIES DE MONTEREAU, Montereau Fault Yonne, Frankrig, repræsenteret og bistået af advokaterne Bruckhaus, Kreifels, Winkhaus, Lieberknecht, Canenbley og Moosecker, Berliner Allee 2, Düsseldorf, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Alex Bonn, 22, Côte d'Eich,

sagsøgere,

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER, repræsenteret af Götz zur Hausen, medlem af Kommissionens juridiske tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg hos Kommissionens juridiske konsulent Mario Cervino, Bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

sagsøgte,

afsiger

PRÆSIDENTEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL

følgende

KENDELSE

Sagsfremstilling

Sagens faktiske omstændigheder kan sammenfattes således: Sagsøgerne er et firma, der fremstiller betonstål. Sagsøgte, Kommissionen, har ved beslutning af 10. januar 1979 pålagt sagsøgerne en bøde på 115 896 ERE eller 670 000 FF. Beslutningen blev vedtaget i medfør af EKSF-traktatens artikel 61 og 64 og i medfør af Kommissionens beslutning nr. 962/77/EKSF af 4. maj 1977 om fastsættelse af

1 — Processprog: Tysk.

mindstepriser for visse betonstål (EFT L 114, s. 1). Beslutningen af 10. januar 1979 begrundes med, at sagsøgerne i perioden fra juni til december 1977 har solgt betonstål til nedsatte priser og ydet rabatter, hvilket er forbudt efter beslutning nr. 962/77/EKSF. Sagsøgerne har anlagt sag ved Domstolen med påstand om, at Kommissionens beslutning af 10. januar 1979 annulleres.

Den 5. marts har sagsøgerne endvidere fremsat følgende begæring:

Fuldbyrdelsen af beslutningen af 10. januar 1979 fra Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, i hvilken sagsøgerne pålagdes en bøde, udsættes, indtil der er truffet afgørelse i den af sagsøgerne ved stævning af 23. februar 1979 anlagte sag.

Sagsøgerne har som begrundelse anført:

Det er absolut uopsætteligt, at der træffes afgørelse om udsættelse af beslutningens fuldbyrdelse, idet denne allerede er bebudet. Kommissionen har nemlig ved skrivelse af 17. januar 1979 opfordret sagsøgerne til at betale 100 000 FF inden to måneder, regnet fra meddelelsen af beslutningen af 10. januar 1979. Restbeløbets afvikling har Kommissionen erklæret sig rede til at forhandle om. Sagsøgerne befinder sig i en overordentlig anspændt økonomisk situation. Sagsøgernes likviditet vil blive yderligere anstrengt, såfremt bøden må betales. Kommissionen har ikke nogen begrundet interesse i at kræve bøden betalt, før hovedsagen er afgjort. Det ville være i strid med retsstatslige principper, såfremt Kommissionen til skade for sagsøgerne kunne gennemtvinge den anfægtede beslutning allerede inden hovedsagen var afgjort.

Kommissionen har i sit indlæg den 14. marts 1979 nedlagt påstand om, at sagsøgernes begæring om udsættelse ikke tages til følge.

Kommissionen har herved anført, at udsættelsen af fuldbyrdelsen ikke kan betragtes som uopsættelig. Der er ikke tale om, at sagsøgerne trues med fuldbyrdelse af den anfægtede beslutning. Før fuldbyrdelse opfordrer Kommissionen altid udtrykkeligt vedkommende firma til at betale. Kommissionens skrivelse af 17. januar 1979 er et sådant påkrav. Endvidere har Kommissionen anført, at den ikke vil søge beslutningen af 10. januar 1979 fuldbyrdet, så længe hovedsagen endnu verserer for Domstolen.

Grunde

1 Ifølge procesreglementets artikel 83, stk. 2 skal begæringer om udsættelse af fuldbyrdelse af en retsakt af en institution angive de omstændigheder, der medfører uopsættelighed, og desuden skal nødvendigheden af den begærede forholdsregel umiddelbart forekomme berettiget af faktiske og retlige grunde.

2 Det er ikke nødvendigt at afgøre, om de af sagsøgerne anførte grunde, nemlig deres »overordentlig anspændte økonomiske situation« og de økono-

miske ulemper, der er forbundet med en øjeblikkelig betaling af bøden, kan være en tilstrækkelig grund til at udsætte fuldbyrdelsen af den anfægtede beslutning;

efter at Kommissionen har erklæret, at den ikke vil søge beslutningen fuldbyrdet, så længe hovedsagen endnu ikke er afgjort, er det under alle omstændigheder sikkert, at den begærede udsættelse af fuldbyrdelsen af Kommissionens beslutning af 10. januar 1979 hverken er uopsættelig eller nødvendig;

sagsøgernes begæring kan derfor ikke tages til følge.

3 Spørgsmålet om sagsomkostningerne udsættes, indtil hovedsagen er endeligt afgjort.

Af disse grunde bestemmer præsidenten vedrørende den fremsatte begæring om en foreløbig forholdsregel:

1. **Begæringen tages ikke til følge.**

2. **Spørgsmålet om sagsomkostningerne udsættes, indtil der afsiges endelig dom i sag 31/79.**

Luxembourg, den 27. marts 1979.

A. Van Houtte
Justitssekretær

H. Kutscher
Præsident